

ERC participa al Congrés del Sinn Féin

Els passats dies 18 i 19 d'abril es va celebrar el Congrés anual del Sinn Féin, l'organització política que articula l'esquerra nacional d'Irlanda. ERC hi va prendre part com a convidada, amb l'assistència del secretari general, Josep-Lluís Carod-Rovira, i del secretari de Política Internacional, Jesús Maestro.

ERC assistia per primera vegada en la seva història a un congrés del Sinn Féin en un context històric molt especial. L'esquerra nacional irlandesa feia un pas més en favor de l'acord per a la pacificació d'Irlanda del Nord que s'havia aconseguit el 10 d'abril, i que representa la possibilitat d'assolir la unificació política de l'illa per mitjans pacífics i democràtics fins ara negada al poble irlandès.

Les fites de l'acord són: l'alliberament de tots els presos polítics; el compromís d'impulsar la llengua gaèlica; l'acció de fet del govern de Dublín sobre els com-

tats del Nord; i, sobretot, el reconeixement del dret a l'autodeterminació del poble d'Irlanda del Nord.

Els debats varen servir per constatar que el Sinn Féin i ERC són dues expressions d'una mateixa preocupació per l'atur, el repartiment de la riquesa, els drets individuals o la construcció europea.

La delegació d'ERC també va poder conèixer la dirigent del Congrés Nacional Africà, Thenjiwe Mtintso, i el premi Nobel de la Pau José Ramos Horta, del Timor Oriental.

El fet més important, però, d'aquest viatge fou l'entrevista

Gerry Adams, Martin McGuinness i Jesús Maestro, en una pausa del Congrés.

amb els líders del Sinn Féin, Gerry Adams i Martin McGuinness, que serví per convidar formalment l'organització irlandesa a participar al proper congrés nacional d'ERC. Carod-Rovira i Maestro copsaren la

determinació d'Adams en la seva aposta per la pau i la reunificació nacional d'Irlanda, o com ell mateix definí: «**davant l'estratègia del tot o res, hem triat la via possible i gradual cap al tot**».

opinió

Xavier Sàez

vicesecretari general de política municipal

Sergi T. i més

Poc abans del migdia de Diu-
menge de Rams un hoste força
inhabitual s'instal·lava a l'exterior
del campanar de la Seu Vella de
Lleida suspès en una petita plata-
forma subjectada amb cordes de
dalt de tot de la torre, en una nova
acció de la *Plataforma pel 0'7%...
i més*.

L'inusual hoste era en Sergi
T.; l'acció, la protesta pels camins
que segueix la tramitació de la
nova Llei de cooperació a les
Corts de Madrid, on el pacte PP-
CiU amenaça de convertir-la en un
instrument per perpetuar que els
Fons de Cooperació amb el Tercer
Món continuïn consistint, en reali-

tat, en el manteniment de l'enri-
quiment d'empreses d'aquí o en
una manera encoberta de finançar
vendes d'armament, en lloc de
repercutir en una millora efectiva
de les condicions de vida dels
seus destinataris teòrics.

He de manifestar, d'entrada,
el meu suport a aquesta acció,
així com la meua admiració per un
nombrós grup de gent (cada cop,
per sort, més gran) que, en uns
moments en què es critica la falta
de compromís per part dels indivi-
dus, són capaços de mobilitzar-se
repetidament i en condicions
adverses per fets que ocorren
molt lluny de la nostra confortabi-

litat occidental, al marge de
modes mediàtiques o campanyes
de sensibilització tan puntuals
com efímeres. A més, les seves
accions es desenvolupen sempre
de forma pacífica, encara que
enèrgica i contundent. L'únic re-
tret que en aquest cas se'ls podia
fer, la utilització del màxim símbol
del patrimoni de la ciutat i la pre-
carietat de la seva conservació,
deixa de tenir validesa si conside-
rem que fins i tot van folrar amb
cotó i draps les cordes i la resta
de material per tal de no malme-
tre'l més. A més, fóra una mostra
brutal de cinisme responsabilitzar-
los de la incapacitat de les admi-

nistracions per mantenir en unes
condicions de dignitat els ele-
ments que conformen el conjunt
de la Seu.

Cal que la societat catalana,
aquesta a la qual permanentment
apel·len amb les seves accions,
no resti impassible davant d'a-
quests fets i els trameti, de les di-
ferents maneres possibles, el seu
suport i el seu ànim. No només
per fer-los costat, sinó per ser co-
herents amb allò que de tant en
tant prediquem sobre la necessi-
tat de reduir les diferències entre
persones i pobles i per les tan pre-
gonades crides a una cosa ano-
menada solidaritat.